

for tilstilledes samtlige Rigsdagens Medlemmer, optog man det til Overvejelse, hvor vidt det under tilbørlig Hensynstagen til alle Sider — derunder ogsaa til Statskassens Tarv — var muligt at gaa frem i de af Kommissionen angivne Retninger. Over for det ene Udkast, der søger at gennemføre en Række Foranstaltninger fra Statens Side til Tuberkulosens Bekæmpelse, maatte man — foruden at overveje Bekostningsspørgsmaalet — særlig vaage over, at der ikke gjordes videre Indgreb i de enkelte Individvers Liv og Færden, end Vigtigheden af de forebyggende Foranstaltningers Gennemførelse strengt nødvendig, medens det over for det andet Lovudkast, der tilsiger en omfattende Støtte fra Statens Side til Sygebehandling m. v., maatte træde frem i første Række, at man ikke derved paatog sig en større Byrde, end Staten ogsaa finansielt kunde overkomme. Derhos var det ogsaa ønskeligt endnu i nogen Tid at afvente den Udvikling, som det private Initiativ paa dette Omraade var inde paa, og foreløbig at yde en kun gennem finansielle Bevillinger fæstnet Støtte dertil.

Saaledes som Forholdene nu foreligge, har Regeringen, der erkender, at der i Kommissionens Betænkning er nedlagt et baade betydeligt og omskuende Arbejde til de paagældende Spørgsmaals Løsning, ment at kunne give Udkastene i alt væsentligt sin Tilslutning, saaledes at de Lovforslag, der herved forelægges Rigsdagen, helt igennem bygge paa Kommissionens Arbejde. Idet man med Hensyn til Lovforslaget om Statsstøtte til Sygehuse for tuberkuløse samt til Patienters Behandling paa saadanne skal henvise til de særlige Motiver, der ledsage hint samtidig hermed forelagte Lovforslag, skal man her indskrænke sig til nogle Bemærkninger vedrørende det ovenstaaende Lovforslag om Foranstaltninger til Tuberkulosens Bekæmpelse.

Angaaende de Overvejelser og Hensyn til forskellige Sider, der have været bestemmende ved dette Lovforslag, kan man

i det hele henvise til Kommissionens fyldige Redegørelse, saa at man her alene skal omtale de enkelte Punkter, paa hvilke det foreliggende Lovforslag adskiller sig fra det af Kommissionen udarbejdede. Den mest fremtrædende Forskel i saa Henseende bestaar i, at Regeringen ikke har ment at burde optage Forslaget om Ansættelse af en særlig Tuberkuloseinspektør. Man har herved dels ladet sig lede af Hensynet til, at det nærmest maa være Fremtidens Sag at vise, om der er tilstrækkelig Trang til Ansættelsen af en saadan særlig Embedsmænd med Tuberkulosens Bekæmpelse som sin udelukkende Opgave, dels har man ogsaa ment, at det vilde være uheldigt paa en Tid, hvor der fra flere Sider rejses Krav om en fuldstændig Omordning af den centrale Medicinalbestyrelse — hvormed ogsaa Lovforslag gentagne Gange har foreligget Rigsdagen —, at foregribe Ordningen for det her omhandlede Omraades Vedkommende. Mindre iøjnefaldende, men dog ikke uden Betydning er det, at man som en ny § 13 har indføjet en Bestemmelse om Statens Virksomhed til Udbredelse af Oplysning om Tuberkulosens Art og Væsen, om dens Aarsager og om Midlerne til dens Forebyggelse. Dette er jo en Sag, der i Forvejen er kendt, — her kan saaledes henvises til den Bevilling, der allerede findes optagen paa Finansloven for indeværende Finansaar (§ 26 III. Nr. 39); Bestemmelsen vil derfor næppe kunne vække Betænkelighed fra nogen Side, medens det dog har sin Betydning i et Lovforslag som det foreliggende ogsaa at fremhæve Arbejdet i denne Retning som en Del af Statens Opgaver.

Endelig vil en lille Tilføjelse i § 4, 2det Stykke formentlig ogsaa findes naturlig. Naar det i Lovforslaget forbydes uden Desinfektion at *benytte* Gang- og Sengklæder, der have været benyttede af en afdød tuberkuløs, danner dette i Virkeligheden et naturligt Supplement til det tilsvarende fra Kommissionsudkastet optagne Forbud mod Salg eller Bortgivelse.